

Sygn. akt I CSK 576/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku D. G.
przy uczestnictwie K. K., K. S. i A. W.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 21 kwietnia 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być, zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawczyni D. G. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w R. z dnia 21 kwietnia 2015 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz aby skarga wnioskodawczyni była oczywiście uzasadniona. Za utrwalone w orzecznictwie można uznać stanowisko, przyjęte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że do spełnienia się przesłanki obawy rychłej śmierci nie wystarczy tylko subiektywne przekonanie spadkodawcy (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2000, II CKN 875/98, nie publ., z dnia 18 kwietnia 2002 r. II CKN 15/00, nie publ., z dnia 21 stycznia 2011, III CSK 98/10 nie publ.) Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).